

ಸೀರೆ ಖರೀದಿ...

ಮುಂಜಾನೆ ಬೇಗ ಎದ್ದು ಪೇಪರ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೂತಿದ್ದೆ, ಭಾನುವಾರಗಳೆಲ್ಲ ಹಾಗೆ, ಇರುವ ರಜೆ ದಿನ ಪೂರ್ತಿ ಸವಿಯೊಣವೆಂದು ಆವತ್ತು ಮಾತ್ರ ಬಲುಬೇಗ ಏಳೊಡು, ಲೇಟಾಗಿ ಎದ್ದರೆ ದಿನ ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದೆ ಅರಿವಿಗೆ ಬರೊಲ್ಲ. ಶನಿವಾರ ಸೂರ್ಯ ನೆತ್ತಿಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ ಇಂದು ನಿದ್ದೆ ಬೇಕೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾನುವಾರ ಅವಳಿಗೂ ರಜೆ... ಮುಂಜಾನೆ ಬೇಗ ಏಳಬೇಕಿಲ್ಲ... ಇನ್ನೂ ಮಲಗಿದ್ದಳು, ನಾನೇ ಟೀ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವಿಜಯ ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿಶೇಷ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹುದುಗಿಸಿ ಕೂತು ಓದುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಮಯ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲ.

ಯಾವುದೂ ವಿಶೇಷ ಲೇಖನ ಓದುತ್ತ ಮೈ ಮರೆತಿದ್ದೆ, ಅವಳು ಎದ್ದು ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದೂ ಗೊತ್ತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ಚೀರಿ ಹೆದರಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು, ರೇಗಿದೆ, ನಸುನಗುತ್ತ ಎದ್ದು ಹೋದ್ದು. ಕಿಟಲೆ ಮಾಡದಿದ್ದೆ ಅವಳಿಗಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ. ಅಬ್ಬ ಹೋದ್ದಲ್ಲ, ಇನ್ನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಓದಬಹುದು ಅಂತಾ ಮತ್ತೆ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ, ಯಾಕೋ ಮನಸು ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ, ಕೂರಲಾಗದೆ, ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾಳೆ, ನಾನೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಡಿಸೋಣ ಎಂದು ಎದ್ದು ನಡೆದೆ.

ನಾ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಟೀ ಬಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ನನ್ನ ನೋಡಿ "ಏನ್ ರಾಯರ ಸವಾರಿ ಈಕಡೆ ಬಂತು, ಪೇಪರ್ ಓದಿದ್ದಾಯ್ತೋ" ಅಂದ್ರು. "ಇಲ್ಲ, ಅಮ್ಮಾವ್ರು ಏನ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀರ ನೋಡಲು ಬಂದೆ" ಅಂದೆ. ಏನ್ ಮಾಡ್ತಿ ಈವತ್ತು ಅಂದ್ರು, ನಾನದಕ್ಕೆ "ಎರಡು ಮುದ್ದು ಮುದ್ದು ಮಾತು, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಿಟಲೆಯ ಮಸಾಲೆ ಹಾಕಿ, ಪ್ರೀತಿ ಸವರಿ, ಒಂದು ತುತ್ತು ತಿನ್ನಿಸಿ ಬಿಡು ಸಾಕೆಂದೆ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಬಿಡುತ್ತೆ" ಅಂದೆ. "ಹೋಗ್ರೀ, ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕೇಳಿದ್ದೆ ತಪ್ಪಾಯ್ತು, ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಇದೆ, ಅಂದ ಹಾಗೆ ಇಂದೇನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ಲಾನು" ಅಂದ್ರು. ಏನಿಲ್ಲ ಅಂದಿದ್ದೆ ತಪ್ಪಾಯ್ತು, ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಸೀರೆ ತರಲು ಬರಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು. ನನ್ನ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡ್ ಲೂಟಿಯಾಗುವುದನ್ನ ನಾ ನೋಡೋಕಾಗಲ್ಲ ಅಂದ್ರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಅಮ್ಮನ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಇವಳು ಕೊಡುವ ಗಿಫ್ಟು ಅದು, ಇವಳಿಗೇನೂ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ, ಹೀಗಾಗಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಆ ಅಂಗಡಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತುತ್ತಿರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಶೋಕೆಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಅಂದದ ಬೊಂಬೆಗಳೆಲ್ಲ ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿವೆಯೆನಿಸಿ ಖುಶಿಯಾಯ್ತು. ಆ ಬೊಂಬೆಗಳೇ ಹಾಗೆ ಯಾರು ನೋಡಿದರೂ ಅವರನ್ನೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನಿಸೋದು, ಆ ತರ್ಕ ನನಗೇಕೆ ಬೇಕು ಹೇಳಿ. "ರೀ ಅದು ಬೊಂಬೆ" ಅಂತ ಇವಳು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದು,

ಬೊಂಬೆಯಾದ್ರೇನಂತೆ ಅದು ಯಾವುದೂ ಕಲಾಕಾರನ ಕಲ್ಪನೆಯ ಕೂಸು, ಅವನ ಕನಸಿನ ಕನೈಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೂ ಇರಬಹುದು, ಅದಲ್ಲ ಇವಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗಬೇಕು, ಹೇಳಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸುಮ್ಮನಾದೆ.

ಅಂಗಡಿಯೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಾಲಿಕ ಮುಖ ಅರಳಿಸಿಕೊಂಡು, "ಎನ್ ಮ್ಯಾಡಮ ಬಹಳ ದಿನದ ಮೇಲೆ ಈಕಡೆ" ಅಂದ, ಮುಖ ಯಾಕೆ ಅರಳಲ್ಲ ಹೇಳಿ, ಬಂದಾಗೊಮ್ಮೆಯೂ ಬರಿಗೈಲಿ ಹೋಗದ ಇವಳು ಬಂದಿರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂತೆ, ಇನ್ನೆನೂ ದಿನಾಲ್ಲೂ ಬರಬೇಕಾ, ಇವಳೇನು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಸಿನಿಮಾ ನಟಿನಾ, ಇಲ್ಲ ನಾನೇನು ಅಮೀರ ಕುಬೇರನಾ. ನನ್ನ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡ್ ಬಿಲ್ಲು ನೆನಪಾಗಿ ನನ್ನ ಮುಖ ಕಮರಿತ್ತು. "ಮತ್ತೇನು ಸೇರು, ಹೊಸ ಸ್ಯಾಕು ಬಂದಿದೇನಾ" ಅಂತ ಒಳ ನುಗ್ಗಿದಳವಳು. ದಾಳಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಸೋತ ಸೇನಾಪತಿಯಂತಾಗಿದ್ದೆ.

ಸೀರೆ ತೊರಿಸುವ ಹುಡುಗ, ಇವಳ್ಯಾಕಪ್ಪ ಬಂದು ಅಂತನಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ಇವತ್ತು ಎಕ್ಸಾಕ್ಟ್ರಾ ಡ್ಯೂಟಿ ಸಂಬಳ ಕೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಬಹುದು. ರಾಶಿ ಸೀರೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿಸುತ್ತಾಳೆಂದು ಅವನ ತಗಾದೆ, ಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮುಗುಳು ನಕ್ಕೆ ಅವನೆಡೆಗೆ ನೋಡಿ, ನಮ್ಮಿಬರದೂ ಒಂದೆ ಪಾಡು, ನಾ ನಿನ್ನ ಜತೆಗಿದ್ದೇನೆ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ... "ಹೊರಗೆ ಶೋಕೆಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದೀರಲ್ಲ, ಅದು.." ಇನ್ನೂ ಮಾತು ಮುಗಿಸಿರಲಿಲ್ಲ, ನಾ ನಡುವೆ "ಯಾವ ಬೊಂಬೆ ಅಂತ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಲಾ" ಅಂದೆ, ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ್ದು, ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದು ತೆಪ್ಪಗಾದೆ. "ಅದಾ ಮ್ಯಾಡಮ ಹೊಸಾ ಫ್ಯಾಷನ್ನು ಈಗ..." ಅಂತ ಅದೇ ಹಳಸಲು ಮಾಲನ್ನು ಹೊಗಳತೊಡಗಿದ ಆ ಹುಡುಗ. ಆ ಸೀರೆ ಮೈ ಮೇಲೆ ಹೊದ್ದು, ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಾ ನಾವೀಗ ಬಂದಿರೋದು ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಸೀರೆ ತರಲು, ಇದು ಬೇರೆ ಹೊಸ ಫ್ಯಾಷನ್ನು, ಇವಳು ತನಗೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ!!! ಏನೂ ತೊಚದೆ... "ಅಮ್ಮನಿಗೆ, ಹೊಸ ಫ್ಯಾಷನ್ನು ಇಷ್ಟ ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ" ಅಂತಂದೆ... ಅರ್ಥ ಆಯಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ, ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿದೆ.

ಆ ಸೀರೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿಟ್ಟು, "ಕಾಂಚೀವರಂ, ಇಲ್ಲಾ ಕೋಚಂಪಲ್ಲಿ ಸೀರೆನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವರೈಟಿ ತೋರಿಸು, ಬೇರೆ ರೇಶ್ಮೆ ಸೀರೆ ಇದ್ದೂ ತಗೊಂಬಾ" ಅಂತ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದು, ಆ ಸೀರೆ ಅಲ್ಲೇ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆತ್ತಲ್ಪ, ಹಾಗೆ ಅವಳು ಉಟ್ಟರೆ ಹೇಗಿರಬಹುದೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇತ್ತು, ಅದೇ ನನ್ನಿಷ್ಟದ ತಿಳಿ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣ, ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಬಿಳಿ ಬಳ್ಳಿಯಂಥ ಬಾಡಣರು, ಸೆರಗಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಡಿಸೈನು.. ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಗರಿ ಗರಿ, ಉಟ್ಟರೆ ಇವಳು ಪರಿ(ದೇವಕನೈ) ಸುಪರ್... ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದಂತಿತ್ತು.

"ರೀ ಇದು ಹೇಗಿದೆ, ಅಮ್ಮನ ಕಲರ್‌ಗೆ ಸರಿ ಹೊಂದುತ್ತಲ್ವಾ" ಅಂತ ಅವಳು ಕೇಳಿದಾಗಲೇ ಕಲ್ಪನಾಲೋಕದಿಂದ ಈಚೆ ಬಂದೆ. ಹೂಂ ಹೂಂ ಅಂತೆನೊ ಬಡಬಡಿಸಿದೆ, ಇದು.. ಅಂತ ಇನ್ನೊಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದು, "ಒಹ್ ಇದೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಇಲ್ಲಾಕೊ ಡಿಸೈನು ಇಲ್ಲ, ನೆಯ್ಗೆ ಹಾಕೊವಾಗ ಮರೆತರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ" ಅಂದೆ. "ರೀ ಅದು ಬ್ಲಾಜ್ ಪೀಸು, ಅದರೊಂದಿಗೇ ಬರುತ್ತೆ" ಅಂತ ಬಯ್ಯಲು, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಪಾರ ಮೌಢ್ಯವನ್ನು ನಾ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದೆ. "ಒಹ್ ಹಾಗಾ, ಸರಿ ಬಿಡು ಅದೇ ಇರಲಿ" ಅಂದೆ, ತಾಳಿ ಇನ್ನೂ ನೋಡೋಣ ಅಂದ್ಲೂ, ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಆರಿಸಿ ಕೊಂಡ್ರೆ ಹೇಗೆ, ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಘಂಟೆ ಕೂಡಾ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ರಾಶಿ ಸೀರೆ ಬೀಳುವುದು ಖಾತ್ರಿಯಾತು, ನಾನೆದ್ದು, ಸೇತು ಕಡೆ ಹೋದೆ, "ಲೋಣಪ"(ಡುಮ್ಮ) ಕೂತಲ್ಲೆ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ತಟಕ್ಕನೆ ಫೊನು ಮಾಡಿ "ಬಾಸ ಮೂರು ಟೀ ಕಳಿಸು" ಅಂದ "ಮೂರಲ್ಲ ನಾಲ್ಕು" ಅಂದೆ.. ಪಾಪ ಆ ಹುಡುಗ ಕೂಡ ಸೀರೆ ತೆಗೆದು ತೆಗೆದು ದಣಿದಿದ್ದ. ಸೇತು ತಲೆ ಮೆಲೆದಿದ್ದ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಚಿಹ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವೆನ್ನುವಂತೆ, ಆ ಹುಡುಗನ ನೋಡಿ ನಕ್ಕೆ, ಕಣ್ಣಲ್ಲೆ ಅವನು ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿದಂತಿತ್ತು, ಸೇತು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದ. "ಮತ್ತೆ ಹೇಗಿದೆ ಸೇಲ್ಸು" ಅಂತ ಮಾತಿಗಳೆದಿ, ಹೇಳಲೇ ಕಾದಿದ್ದವನಂತೆ, ಒಂದೆ ಸಮನೆ ಉಸುರುತ್ತಿದ್ದ, ನಾ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಳ್ಳೆ ಮಾತುಗಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪೆ ಇಷ್ಟು ಬಿಜನೆಸ್ಸು ಬೆಳೆದಿರೊದು, ಅದೆಲ್ಲೂ ಮೂಲೇಲಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಇಂದು, ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಶೋರೂಮು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾವೇ ಮೊದಲ ಗಿರಾಕಿ ಅವನಿಗೆ.. ಅದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಡಿಸೈಂಟೂ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಹಾಗೆ ಕ್ವಾಲಿಟೀನಲ್ಲೂ ಮೊಸ ಮಾಡಲ್ಲ. ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೊ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದೆ(ಅದೇನೆಂದು ನಿಮಗೆ ಆಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೀನಿ ತಾಳಿ, ಮುಂದೆ ಓದಿ), ಅವ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜನಗೆ ಬೀರಿದ, ಟೀ ಮುಗಿದಿತ್ತು, ನಾ ಹೋಗಿ ಅವಳ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತೆ.

ಇದು ಕಲರು ಹೇಗಿದೆ, ಅಂತ ಇನ್ನಾವುದೂ ಸಾರಿ ತೋರಿಸಿದ್ದು, ಒಹ್ ಗುಲಾಬಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ, ಅಲ್ಲ ಅದು ರಾಣಿ ಕಲರು ಅಂದ್ಲೂ, "ಇದ್ಯಾವ ಹೊಸ ಕಲರು ಕೋಡ್, ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಬಿಡು" ಅಂದೆ. ಇನ್ನಾವುದೂ ತೆಗೆದು ಇದೊ ಪಿಸ್ತಾ ಕಲರು ಹೇಗಿದೆ ಅಂತಾನೂ ಕೇಳಿದ್ದು, ಏನೂ ತಿಳಿಯದೆ... ಹೀ ಹೀ ಅಂದೆ. ಕೇಳಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳೇ ಆರಿಸತೊಡಗಿದ್ದು. ಮಿರಿ ಮಿರಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಸಾರಿಯೊಂದನ್ನು ಎತ್ತಿ, "ಏನಿದು ಜರಿ ತುಂಬಾ ಭಾರಿ ಇದೆ, ಜರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರ ಇರುತ್ತೇನೆ?" ಕೇಳಿ, ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು ಅಂತಾ ಕಾಣುತ್ತೆ "ಹೂಂ ಒಂದು ಕೇಜೀ ಹಾಕಿರ್ತಾರೆ" ಅಂದ್ಲೂ. ಅಳಿದೂ ತೂಗಿ... ಅಂಚಿನಗುಂಟ ಕೈ ಕುಸುರಿಯಂತೆ ಚಿಕ್ಕ ಜರಿ, ಸೆರಗಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಹರಡಿದ ಎಳೆಗಳ ಸಾಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಎಳೆ ಬಿಚ್ಚಿದ ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಗೊಂಡೆ ಕಟ್ಟುಗಳು, ತುಸು ಭಾರವೆನಿಸಿದರು, ಭಾರೀ ಆಡಂಬರವೆನಿಸದ ಒಂದು ಸೀರೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಯ್ತು. ಹಾಗೆ ಅಪ್ಪಾಜಿಗೆ, ಒಂದು ಜತೆ ಡ್ರೆಸ್ಸು, ತಂಗಿಗೆ ಒಂದು ಡ್ರೆಸ್ ಮಟೀರಿಯಲ್ಲು(ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕಲು) ಎತ್ತಿಕೊಂಡ್ಲೂ. "ಮತ್ತಿನ್ನೇನು, ಪದ್ದು, ಹಾಸಿನಿಗೆ ಸೀರೆ ಕೊಡಿಸಲ್ವಾ" ಅಂತಾ ಕೀಟಲೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದನ್ನು ಬಿಸಾಕಿದ್ದು. ರಿಸೆಷನ್(ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಂಜರಿತ) ಕಾಸ್ಸು ಕಟ್ಟಿಂಗ ನಡೆದಿದೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೋಡೋಣ ಎಂದು, ಕಿರಿಕ್ಕು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊದಲು ತರಿಸಿದ್ದ ಹೊಸ ಫ್ಯಾಷನ್ನು ಸೀರೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹಾಗೆ ಸವರಿ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟು, ಉಳಿದದ್ದು ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿ ಅಂದ್ಲೂ. ಆ ಸೀರೆ ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ ಆಗಿತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ, ಖರೀದಿ ಖರ್ಚು ಬಹಳ ಆಯಿತೆಂದು ಬೇಡವೆಂದು ಬಿಟ್ಟು ಅವಿಸತ್ತೆ.

ಸೇತು, ದಿಸ್ಕೋಟ್ ಅನ್ನುತ್ತ ಎದ್ದು ಬಿಲ್ ಕೌಂಟರ ಕಡೆ ನಡೆದ್ದು, "ನೀವು ಕೇಳೋದೆ ಬೇಡ, ನಾನೆಲ್ಲ ಸರಿ ಹಾಕೀದೀನಿ" ಅಂದ, ಅದು ಹಾಗೆನಿ, ಅವನಿಗೂ ಗೊತ್ತು ನಾವು ಜಾಸ್ತಿ ಎನೂ ಕೇಳೋಲ್ಲವೆಂದು, ಅದಕ್ಕೇ ಏನೊ ಒಳ್ಳೇ ಬೆಲೆನೇ ಕೊಟ್ಟಿರ್ತಾನೆ. ಆಯ್ತು ನಾನು ಬಿಲ್ ಪೇ ಮಾಡಿ, ಪ್ಯಾಕ್ ತರ್ತೀನಿ, ನೀ ನಡಿ ಅಂದೆ. ಕಾರ್ಡು ಎಳೆದು ಪ್ಯಾಕು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿಯತೊಡಗಿದೆ. ಸಪ್ಪೆ ಮುಖ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಶೋಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಬೊಂಬೆ ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮನೆಗೆ ಬಂದಿಳಿದಾಗ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರಾಗಿತ್ತು, ಭಾನುವಾರ ಸಣ್ಣ ಜೊಂಪು(ಅರೆನಿದ್ದೆ) ಹೊಡೆಯುವ ವೇಳೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದೆ ಶಾಂತಿಯ ದೊಸೆ ಇನ್ನೂ ಕರಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಶಾಂತಿ ಅಂದ್ರೆ, ಶಾಂತಿ ಸಾಗರ ಹೊಟೆಲ್ಲು. ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದು, "ತಂದ ಸೀರೆಗಳ ನೋಡೋಲ್ವೆ" ಅಂದೆ, ಯಾಕೊ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಪ್ಯಾಕು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ, "ರೀ ಈಗ ಬೇಡಾ" ಅಂತ ದಯನೀಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದು. ಆದರೆ ನಾ ಬಿಡಬೇಕಲ್ಲ, ಒಂದು ಪ್ಯಾಕು ತೆಗೆದವನೆ, "ಸೀರೆಗೊಂದು ಸವಾಲ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಗತಾ.. ಸುಸ್ವಾಗತಾ.. ಸೀರೆಯ ನಿಖರ ಬೆಲೆ ಹೇಳಿ ಈ ಸೀರೆ ನಿಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ..." ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ ನನ್ನತ್ತ ಅವಳು ನೊಡುತ್ತಲೆ ಇಲ್ಲ, ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಗೆ ಕೂತಿದ್ದಾಳೆ, ಬಹಳ ಬೇಜಾರಾಗಿತ್ತನಿಸುತ್ತೆ, ನಾ ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ "ಇದೊ ನೋಡಿ, ತಿಳಿ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣ, ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ

ಚಿಕ್ಕ ಬಿಳಿ ಬಳ್ಳಿಯಂಥ ಬಾಡರ, ಸೆರೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಡಿಸೈನು.. ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಗರಿ ಗರಿ, ಉಟ್ಟರೆ ನೋಡಲು ಪರಿ.. ಈ ಸೀರೆ ಬೆಲೆ ಊಹಿಸಿ, ನಿಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ" ಅಂತ ಕೂಗಿದೆ, ನಿಧಾನ ತಲೆ ಎತ್ತಿದಳು, ಯಾವುದೂ ತಿಳಿ ನೀಲಿ ಸಾರಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಇದ್ಯಾವುದು ಅಂತ ಅನುಮಾನವೆದ್ದಿರಬೇಕು... ನಾ ಪ್ರಾಕು ತೆರೆದು ಕೈಲಿ ಸಾರಿ ಹಿಡಿದೆ, ಅವಳು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, "ಸೀರೆಯ ನಿಖರ ಬೆಲೆ ಹೇಳಿ ಈ ಸೀರೆ ನಿಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ..." ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಾರಿದೆ... "ಮುನ್ನೂರ ಐವತ್ತು" ಅಂತಾ ಅದ್ಯಾವುದೂ ಮೂಲೆಯಿಂದಾ ಬಂದಂತೆ ಅವಳ ದನಿ ಬಂತು. ಓಡಿ ಬಂದವಳೇ, ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು, "ಮ್ಯಾಡಮ್ ಮ್ಯಾಡಮ್ ನೀವು ಗೆದ್ದೀದೀರ, ನಿಮಗೇ ಕೊಡ್ತೀನಿ ತಾಳಿ" ಅಂತಿದ್ದರೂ ಸೀರೆ ಅವಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಈಗದು ಅವಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ರಭಸದಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದದ್ದರಿಂದ, ಕೆಳಗೆ ಕುಸಿದು ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೆ, ಆ ಕಣ್ಣಂಚಿಂದ ನೀರು ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕಿತ್ತು, "ಲೇ ಯಾಕೇ" ಅಂದೆ ಉತ್ತರವೇನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಎಷ್ಟೊ ಹೊತ್ತು ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದು ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಮಾತೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಮಿಸುಕಾಡಿದ್ದು, ಅಲುಗಿಸಿದೆ... "ಆಗಲೇ ಯಾಕೆ ಹೇಳ್ತೀ, ಯಾವಾಗ್ ಪ್ರಾಕ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ರು, ಸತಾಯಿಸ್ತೀರಾ, ಮೊದಲೇ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು, ಈಗಿದು ಬೇಕಿತ್ತು" ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ಯಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಂತೆ ಆಕಾಶವಾಣಿ ಕೇಳಿಸ್ತು. ನೀ ಮೊದಲು ಏಳು ಹೇಳ್ತೀನಿ ಅಂದ್ರೂ ಏಳಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಸತಾಯಿಸ್ತೀರ ಅಂತ ಏಟು ಬಿತ್ತು. ಚೀರಿದೆ "ಇದೊಳ್ಳಿ ಆಯ್ತಲ್ಲ ನಿಂಗಿಷ್ಟಾ ಆಗಿತ್ತು ಅಂತಾ ತಂದೆ, ಏಟು ಕೊಡ್ತೀದೀಯಲ್ಲ" ಅಂದೆ. ಮ್ಯಾಡಮ್ಮ ಮುಖ ದರ್ಶನ ಆಯ್ತು, ತಿರುಗಿದ್ದು, ಗಲ್ಲ ಉಬ್ಬಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಗೇ ನೋಡಿದ್ದು. ನಗು ಬಂತು... "ಅದೆ ಟೀ ಕುಡಿಯೋಕೆ ಸೇರು ಹತ್ತ ಹೋದ್ದಲ್ಲ ಆಗ ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ, ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಆ ಸಾರಿ ಪ್ರಾಕು ಮಾಡುವಂತೆ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿ ಬಂದಿದ್ದೆ" ಅಂದೆ "ತಾಳಿ ಸೇರುನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೋದಾಗ ನೋಡ್ತೀನಿ" ಅಂತಂದ್ರು, "ಲೇ, ಪಾಪ ಅವನೇನೇ ಮಾಡ್ಲ, ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟು, ಭಲೇ ಇಂಪ್ರೆಸ್ ಆಗಿ ದಿಸ್ಕಾಂಟೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ, ಮೇಲಿನ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ಕೂಡ ಬಿಟ್ಟು" ಅಂದೆ. "ಮೂರು ಸಾವಿರ ಇದ್ರೂ ತರ್ತಿದ್ರಾ" ಅಂದ್ರು "ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮೌಲ್ಯ ಕಟ್ಟಬೇಡ, ನನ್ನ ಕೈಗೆಟುವ ಬೆಲೆ ಯಾವುದಾಗಿದ್ರೂ ಸರಿ ತರ್ತಿದ್ಲೆ, ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಬರೀ ಮುನ್ನೂರೈವತ್ತು, ಆದ್ರೆ ನನಗೆ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಕೊಟ್ಟೂ ಇಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ" ಅಂದೆ. ನಿಜ **ನಮಗೆ ಕೈಗೆಟುವ ಬೆಲೆಯಲ್ಲೆ ಎಷ್ಟೊ ಆನಂದವಿದೆ, ನಾವ್ಯಾಕೆ ಅದನ್ನ ಕೊಳ್ಳಲ್ಲ**, ಬರೀ ಅಳೆದು ತೂಗಿ ಮೌಲ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಹೊರತು, ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗದ ಇಂಥ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನ ನಾವು ಯಾಕೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ, ಉತ್ತರಿಸುವ ಪ್ರಮೇಯವೂ ಬರದಿರಲಿ.

ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಶೋತ್ತರ ನಡೆದಿರುತ್ತಿತ್ತು, ಕೌನ್ ಬನೆಗಾ ಕರೊಡಪತಿಯಂತೆ, ನಮ್ಮ ಕರೊಡಪತಿ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದು. "ಪರಿ, ಗರಿ ಗರಿ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ತೋರಿಸಲ್ವಾ" ಅಂದೆ, "ಉಹೂಂ" ಅಂದ್ರು, ಬೇಡಬಿಡೆಂದು ಸುಮ್ಮನಾದ ಸಂಜೆ ಫ್ಯಾಷನ್ನು ಷೋ ಮಾಡಿ ಹೇಗೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಾ ಸಾಕು ಅನ್ನೋವರೆಗೂ, ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರೋದಾದ್ರೂ ಅದನ್ನೇ ಉಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ, ಅಮ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ನಡೆದದ್ದಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಮುಜುಗರಕ್ಕಿಡು ಮಾಡೋದಲ್ಲ, ಹೋದಲ್ಲಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಇವ್ರು ಕೊಡಿಸಿದ್ದು, ಇವ್ರು ಕೊಡಿಸಿದ್ದು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಪದ್ಧಿಗೆ ಮೊದಲು ಹೇಳಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಸಿ ಬರೊದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ.

ಆರೆನಿದ್ದೆ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕೆನಿಸಲಿಲ್ಲ, ಎದ್ದೆ... ಲೇ ಎಲ್ಲಿ ಮುಖ ತೊರಿಸೆ ಅಂತ ಗಲ್ಲ ಹಿಡಿದೆ, ನಾಚುತ್ತ ಮುಖ ತೊಳೆಯಲೋಡಿದ್ದು. ಸಂಜೆ ಟೀಯೊಂದಿಗೆ ಪಕೋಡ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕು. ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ಸಂಭ್ರಮ ಪಟ್ಟಿದ್ದೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಯಾಕೋ ಕೇಳಿದ್ದು "ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಯಾಯ್ತು, ಮತ್ತೆ ನಿಮಗೆ" ಅಂದ್ರು, "ಒಹ್, ನೀ ಆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು, ದಂತದ ಬೊಂಬೆ, ನಿನ್ನ ಪಕ್ಕ ನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗದಿರಲೆಂದು ದೃಷ್ಟಿಬೊಂಬೆ" ಅಂದೆ.. ಈಗಾಗಿರುವ ಖರ್ಚೆ ಹೆಚ್ಚು, ಇನ್ನು ನನಗೆಲ್ಲಿ... ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಮೆಚ್ಚಿನ ಮಡದಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ್ರೆ, ನಾ ಯಾರನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಿದೆ ಬಿಡಿ.

ಮತ್ತೊಂದಿಷ್ಟು ಮಾತಿನೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕೇನೀ... ನಿಮ್ಮನಿಸಿಕೆ ಬರೀರಿ...

ಇಷ್ಟೊತ್ತು ಓದಿದ್ದು ಇಷ್ಟಾ ಆದ್ರೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೆ ಚುಚ್ಚಿ ಇಂಚೆ (ಇ-ಅಂಚೆ) ಹಾಕಿ... ನನ್ನ ವಿಳಾಸ pm@telprabhu.com . ಹೀಗೆ ನೀವು ಓದಿ ಖುಶಿಯಾಗಿದ್ದೆ ನಿಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರಿಗೂ ಇದನ್ನ ಕಳಿಸಿ, ಸಂತೋಷ ಇರೋದೇ ಹಂಚೋಕೆ ತಾನೆ...

<http://blog.telprabhu.com>